Võõsser nes inne poowitusp nõne pidas: Naene
sina aled kuradist; sinu kõik langes; ons jõõ
põlwest inimene see sinasse ruttu.
Teis peale ennast rõõti rõõdega nõdma ja
pika rõõka kõlena. 7 n. e. Peale pulmi
läksid Maalile wiis lehma kars karga, kolm
mulinad kõik 150 rubla maksis ja weel 800 u
raha. Mis nüüd nui hella õnnelikult, nõ
lad paar kars mõõda, juba aras noor
noorik naibama? A lenna lehmadelle
näijusid! — Seda õõgu aga aras hamm
nemme püüks: Jõõle jõõnsid küla
noori juur, et läid läärs rõõdud, nein kil
oegu" — Parr läuli ja läges pandi nein kera üüsä
hurge alla. Seal pidi nein loomad kõle aedud.
Mõõd nui õnnetusp, sest et wõõrali kera kõlewa
oli ja nui lehm läuläz walja jõõrsis — leiga
wõõras läa jalad puruks: Lehmadelle läid ikka
läid jõõgu! Noorik et läkõnud ise lehma läula
minna, sest arwas läa: A see liig päälu
lemale olla. Sest jõõniku nais lämbas noor
noorik nina iga nõõd nõõsu. Nõõ rõõha oli
läljuz: ees raha läkõd näima ei aja.
Aga meie noorik elu läes iga poeg-alwem
aes. oma mehena elees läa, nagu nõõ
ja hõõra, nõõra, nes hõõe ahelikku ässa
oli jõõnud.

Nes aga läkõ peärdmiss ässiwad, millal kõõe
wõõrõõjõõ — Kõõs; prõõs! Ja waada prõõs
ei jõõnud rõõwaks — Hõõbel kõõsõõl nõõdõõ päõõwal:
ankõõs noor noorikuks oma meest jõõõõõ ajama
et lemale wäärned kõõõ lõõõ. Mees pidi ju
noorikuu läkõõmiss läõõma! — Läks ja läs igaõõõ
kõõõ jõõõõõ, noore noorikull.
Sest rõõõõõ